

„O ZI LA BIBLIOTECĂ”: FINALIȘTII CONCURSULUI DE ESEU

În perioada 7-30 septembrie 2020, în cadrul Campaniei *Fii deștept – ia un card inteligent la Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”* s-a desfășurat un concurs de eseuri cu scopul de a valorifica experiența personală a utilizatorilor privind frecventarea și utilizarea serviciilor bibliotecii. Prin intermediul acestei acțiuni s-a urmărit și stimularea percepției pozitive a bibliotecii în comunitate, a încrederii utilizatorilor potențiali în modernizarea bibliotecilor. Participanții la acest concurs și-au împărtășit emoțiile, gândurile și observațiile despre cum au obținut cardul de acces la bibliotecă, despre înscriere la bibliotecă, explicând mecanismul de obținere a beneficiilor drept urmare a utilizării serviciilor de bibliotecă.

Juriul concursului a avut următoarea componență: Ivan Pilchin (președinte) (Secția activitate editorială), dr. hab. Elena Ungureanu, Dumitru Crudu, Elena Taragan (Secția studii și cercetări). Lucrările participanților au fost apreciate conform câtorva criterii de bază (de la 1 la 5 puncte): elaborarea unui concept original și formularea ideilor interesante cu referire la tema: „*Ce am făcut azi la bibliotecă?*”; expunerea clară și corectă; organizarea compoziției pe trei dimensiuni: introducere, realizarea temei și încheiere (concluzii și atitudini).

Către data de 5 octombrie juriul a primit lucrările a 19 participanți, utilizatori și utilizatoare din cadrul filialelor „Alexandru Donici”, „Adam Mickiewicz”, „Liviu Rebreanu”, CAIE, „Târgu-Mureș”, „Ovidius”, „Nicolae Titulescu”, „Codru”, „Hristo Botev”, „Târgoviște” și Biblioteca de Arte „Tudor Arghezi”.

În urma jurizării, locurile câștigătoare s-au repartizat în felul următor:

Categorie „Copii (9-12 ani)”: I. Victoria Bulat; II. Carolina Manastârschi; III. Cristina-Arina Cojocar.

Categorie „Adolenșenți (13-17 ani)”: I. Dana Enachi; II. Nicoleta Filipski; III. Adriana Minciuna.

Categorie „Adulți (18-45 ani)”: I. Traian Gheorghian Ciochină; II. Rodica Busuioc-Pojoga; III. Ecaterina Cristea.

Redacția revistei „BiblioPolis” propune atenției cititorilor cele mai reușite eseuri realizate în cadrul acestui eveniment, exprimând totodată grațitudine tuturor participanților și bibliotecarilor implicați în desfășurarea Campaniei „Fii deștept – ia un card inteligent la Biblioteca Municipală *B.P. Hasdeu*” și adresând sincere felicitări câștigătorilor concursului.

O ZI LA BIBLIOTECĂ

*Victoria BULAT,
elevă în clasa a VI-a,
IPLT „Mihai Viteazul” din Chișinău*

E o zi frumoasă de toamnă...

Desigur, nu și la școală. În orar am avut fizica și matematica într-o zi. Într-adevăr, cine mai pune matematica și fizica la un loc? Mă bucur că nu am avut și limba străină în orar. Am ieșit ca o furtună din școală. Era clar. Nu am avut cea mai bună zi. Stăteam în curte cu prietenele mele și râdeam de parcă tocmai am văzut un vultur care dansa samba. Eu cu fetele am vorbit despre notele noastre normale și despre întâmplările amuzante trăite împreună. Apoi au trebuit să plece. Alina avea engleza împreună cu Lavinia, iar Maria avea dansuri.

Desigur, ar fi trebuit să plec și eu, deși gândul de a mă întoarce acasă mă întrista. În primul rând, nu îmi era foame sau sete (dacă îmi e foame sau sete, merg acasă, în acest caz nu am nevoie de niciuna). În al doilea rând, nu mă așteaptă nimeni acasă (mereu mi-a plăcut compania). Iar în al treilea rând, aveam de făcut tema la matematică. (Profesoara de matematică lipsește de două săptămâni. Se aud zvonuri că nu se mai întoarce. De atunci, îmi e tot mai greu să îmi fac tema.) Asta era cea mai mare problemă. Afară pe bancă nu era o soluție. M-am gândit la biata de mine, zdrobită de nemilosul soare. În nici un caz nu stăteam acolo! Era de ajuns că trebuia să îmi suport tema la matematică. Dar asta era obligatorie, așa că oricum nu scăpam. În școală, nu aveam voie. Doar s-a terminat tura. Gata! Știam răspunsul! Biblioteca de lângă școală era cea mai bună variantă. Nu te bătea soarele la cap și nu erai lăsată la mila singurătății până la ora 17.00.

Am pornit într-acolo. Cunoșteam bine drumul. Împlineam deja un an, de când mergeam la acea bibliotecă. Erau copaci înalți care păzeau drumul de parcă ar fi fost împărăția regelui. Erau blocuri mici și puțin sărăcăcioase, nimic deosebit. Am trecut pe lângă o stație. Știam că acolo voi aștepta troleibuzul să mă ia acasă. Am ajuns în fața ușii. Am intrat fără a studia toate anunțurile lipite de ușa de sticlă. Am salutat respectuos bibliotecara și am intrat în sala pentru copii. E o sală foarte luminoasă... Mereu mi-au plăcut culorile aprinse. M-am așezat pe un scăunel și am început să îmi scot cărțile din geantă.

Acum aveam de făcut o alegere grea. Poate, una la fel de stupidă cum că ar trebui să alegi dintre „Gloss” cu aromă de căpșuni și „Gloss” cu aroma de zmeură. Voiam să mă decid la ce să îmi fac mai întâi temele: la română sau la matematică. Consecințele: dacă îmi făceam mai întâi tema la română, aș fi fost mai relaxată și nu aș fi fost atât de nervoasă ca să încep să-mi fac tema la matematică, dar mi se făcea lene să mă ocup de ea. Consecințele: dacă îmi făceam tema la matematică mai întâi, instinctul meu ar fi zis că ar trebui să îmi fac tema îngrijit, dar tema la română va fi vai de ea. Am ales varianta a doua pentru că mereu profesorii de matematică sunt mai duri.

Am început, dar, ei bine, ca mai totdeauna, am întâlnit probleme. Habar nu aveam cum se rezolva acea problemă. Și deodată am văzut soluția! Erau niște schițe care, cred, au fost uitate de un elev ca mine. „Nu le fur! Doar mă uit peste ele”, mi-am zis. Și ce noroc chior am avut! Era fix ce îmi trebuia! Am copiat repede schițele. Era clar: voi lua nota „10+”. Peste o oră am terminat tema la matematică. Aveam prea mulți nervi, dar știam că trebuia să îmi fac tema și la română. „Mai am timp, mă voi relaxa puțin”.

Mă uitam pe rafturile mari, pline cu cărți. Mi-au atras atenția șase cărți subțiri puse una lângă alta. „Nu aveam cu ce umple raftul”, m-am amuzat eu. Pe cotor scria: „Ghiozdanul zburător”. Nu părea deloc lungă. Am zis că mă voi delecta cu ea până una alta. Am început să citesc și mi-am imaginat totul în minte: cum omul misterios îi pune cartea în ghiozdan fetei, cum fetița zboară deasupra văilor și câmpiilor, profesoara de română recitând pe acoperiș pastelul „Primăvara”. Într-un final, am terminat de citit cartea. „Acum sunt pregătită să îmi fac tema la limba română”. Mi-am terminat-o la fix. Trebuia să plec acasă.

Azi a fost, cu siguranță, cea mai bună zi la bibliotecă!

FIECARE ZI LA BIBLIOTECĂ ESTE SPECIALĂ

*Carolina MANASTÂRSCHI,
elevă în clasa a VI-a la IPLT „Mihai Viteazul”*

La Biblioteca „Ovidius” fiecare zi e o aventură printre cărți și oameni minunați, care te pot conduce spre tărâmurile nebănuite și extraordinare doar în câteva secunde. Aici liniștea poate fi sfâșietoare, doar dacă nu e vreo activitate intrigantă, care te poate ajuta să explorezi lumea. Printre miile de cărți te poți simți pierdut, dar bibliotecarele te ajută mereu să găsești ceea ce îți trebuie și poate chiar ceva în plus pentru lectura din pauză de la școală. Totul e minunat aici, e o lume unde poți găsi tot ce îți trebuie. Fiecare pas făcut poate atrage energie pozitivă și plăcută. Ești înconjurat de personaje incredibile cu fapte mărețe. Aici uiți de orice grijă și te poți odihni printre cărțile cu coperti atractive care abia așteaptă să fie descoperite. E un loc plăcut și pentru pici, ei pot găsi în acest lăcaș cărți cu povești și cărți de aventură.

Lecții de franceză, campanii de protejare a naturii, activități educative în aer liber, ore de lectură, programe precum „Provocarea verii”, „Chișinăul citește”, cluburi de lectură sunt unele dintre multele activități pe care le desfășoară biblioteca. În cadrul serviciului „Micii cercetători”, echipa bibliotecii a organizat campania de protejare a naturii, distribuind fluturași trecătorilor de pe Șoseaua Hâncești și au sădit un vișin în fața bibliotecii pentru promovarea unui comportament dezirabil față de natură.

Orele de poveste din cadrul Programului „Să reauzim povestea” i-au captivat mereu pe cei mici, deși uneori participam și noi, cei mai măricei. Lecțiile de franceză pe care le-am desfășurat aici, nu le voi uita niciodată, acestea fiind interesante și foarte utile. Programul estival „Provocarea verii” a fost un eveniment plin de experiențe frumoase. Cel mai mult m-a impresionat realizarea diverselor experimente științifice, în urma cărora trebuia să explicăm cum se produc anumite fenomene în natură. La finalizarea unui capitol din aceste mini lecții, activități, programe, ni se oferă diplome. Însă cea mai mare fericire pentru noi este atunci când începe o nouă ediție, plină de provocări și lucruri necunoscute pe care noi, copiii, suntem gata să le descoperim. Jocurile de societate pe care le-am explorat aproape în fiecare duminică de vară au fost de neuitat. Mic sau mare, împreună ne-am adunat, pentru a savura o dimineață energetică la biblioteca noastră preferată, plină

de aventuri și de semne de întrebare care aveau să devină în timp o lecție prețioasă. Multe concursuri au loc aici, biblioteca este locul ideal unde copiii au posibilitatea să câștige sau să se facă remarcați. În ceea ce privește prezentările de carte, toți cititorii au ocazia să împărtășească cele lecturate, scopul fiind de a-i convinge pe alți copii să citească. Copiii de mici vizitează această clădire majestoașă. Mereu găsești ceva interesant de făcut acolo.

Mulți autori faimoși au petrecut clipe frumoase în această cetate a cărții împreună cu iubitorii de cărți, povestind despre trecutul lor, despre cărțile care i-au marcat și cum au devenit ei înșiși celebri.

Fiecare zi e o provocare pentru bibliotecari, dar cred că zâmbetele noastre le dau putere să continue să facă ceea ce fac cel mai bine: să împărtășească emoții pozitive și fericire. Poate că nu e cea mai mare clădire și nici cea mai frumoasă, dar această cetate cochetă are frumusețea ei prin ceea ce ascunde în interior. Această bibliotecă este a doua școală și a treia casă pentru mine și așa va fi mereu. Oamenii de aici o fac specială mereu în inima mea. Chiar și în timp de pandemie emoțiile provocate de cărți și cei care ni le oferă aduc pe chipurile noastre zâmbete. Și chiar dacă nu le vedeți, să știți că noi vă mulțumim!

Vă mulțumim pentru că ne sunteți alături mereu!

O ZI LA BIBLIOTECĂ

*Cristina-Arina COJOCARU,
elevă la Liceul Teoretic „George Călinescu”*

E miercuri dimineață. Mă simt plictisită. Și dacă mă plictisesc, ce fac atunci? Merg la biblioteca din cartier. Acolo mintea și corpul meu sunt mereu ocupate. Timpul acolo zboară înainte să te dezmeticești.

Și iată-mă în ușa bibliotecii. Găsesc un locușor și-l ocup victorios. Lângă mine stă un puști care își face temele. Trag cu ochiul spre caietele deschise: scrie ceva informație despre un soi de ciuperci. Probabil, pentru biologie.

Eu sunt elevă în clasa a VI-a și pentru că m-am obișnuit să vin aici cu doamnele educatoare încă de când mergeam la grădiniță, am locurile mele preferate. Le cunosc și pe doamnele bibliotecare. Sunt „de-a casei”. Îmi place și atmosfera de aici. Aici găsesc o sumedenie de cărți. Unele sunt amuzante, altele educative, unele

foarte romantice, altele – tragice. În orice caz, toate sunt mult mai bune decât emisiunile de la televizor.

În primele ore ale dimineții, sala pentru copii s-a umplut cu un grup de pici mai măricei de la o grădiniță. Moderatorul le-a vorbit despre Chișinăul de azi și Chișinăul de altădată. Copii au ascultat cu atenție cele povestite, după care au răsfoit cărți cu ilustrate despre Chișinău și, nu în ultimul rând, au recitat și poezii cu aceeași tematică. Tot ei și-au mărturisit impresiile despre locurile vizitate în Chișinău. La sfârșit, au avut și o excursie virtuală pe străzile orașului, prin muzee și teatre. Au plecat încă prinși în discuție despre capitala țării în care trăiesc.

Pe la ora mesei, o altă sală a primit un alt grup de elevi ai unui liceu din același cartier. Lor li s-a prezentat o lecție interactivă cu genericul „Oameni și locuri dragi”. În cadrul lecției, moderatoarea le-a prezentat diferite imagini tematice. Tinerii au fost activi, au interacționat, au comentat. A fost o lecție aprinsă, cu discuții inteligente. Mi-a plăcut să-i ascult, să-i urmăresc fără să intervin, chiar dacă mi-a fost greu. După ce au părăsit sala, alți elevi așteptau să-și ocupe locul. La acest grup m-am alăturat și eu. Aceștia erau pregătiți pentru a explora niște experimente științifice, învățarea unor noi aplicații IT. Spațiul pe care l-am creat noi s-a transformat într-un adevărat laborator creativ. În spațiul de creație, niște copilași mai micuți, însoțiți de mămicile lor și ghidați de o doamnă cu mâini dibace, au confecționat din hârtie și lipici buburuze, fluturași. În acel spațiu era mare forfotă și râsete de copii. Își petrec timpul interesant și util.

Se aude clopoțelul de la ușă, îmi îndrept privirea spre ea și vad un bătrânel cu pălărie, în mână ținea o pungă. Scoate din ea două cărți pe care i le întinde bibliotecarei. După care se așază pe un fotoliu și începe să citească niște ziare. Trece ceva timp și deschide un subiect de discuție cu doamna bibliotecară. Bătrânul pare fericit și zâmbeste sub mustață.

Ce am observat eu azi la bibliotecă e că utilizatorii apreciază biblioteca nu numai pentru colecția impunătoare de cărți pe care o găsesc aici, dar și pentru a interacționa și cu alte persoane, pentru a se socializa.

Astăzi, bine-cunoscuta frază a unui bibliotecar care spune vizitatorilor să păstreze liniștea este deja atât de departe de realitate. Aici timpul este petrecut inteligent, altfel, într-un mod diferit, interactiv și creativ. Biblioteca trebuie să fie un loc al cunoașterii, nu

doar al lecturii. Tot ceea ce se face în bibliotecă este atât de util și pe interesul tuturor indiferent de vârstă. Biblioteca trebuie să fie ca o insulă de liniște. Omul când vine la bibliotecă trebuie să simtă că pășește într-o altă lume, o lume diferită de cea care e la școală, la serviciu, pe stradă sau acasă.

CE AM FĂCUT AZI LA BIBLIOTECĂ? AM DESCOPERIT O NOUĂ LUME!

*Dana ENACHI,
studentă la Colegiul Național de Comerț al ASEM*

Să facem cunoștință. Mă numesc Dana și sunt o fată simplă de la țară, care a frecventat doar biblioteca școlii și cea din satul natal.

De mică, mi-a plăcut să citesc. Fiind însă originară de la țară, nu prea am avut timp de lectură. În timpul anului, citeam ceea ce era stabilit conform programei școlare, iar în decursul verii munceam mai mult pe deal, alături de părinții mei. Biblioteca din sat ne oferea cărți interesante, dar... puține. Recunosc, în ultimii ani situația s-a mai îmbunătățit, dar visul meu totuși rămânea să ajung într-o bibliotecă mare, cu mii de cărți.

Astăzi, învăț la un colegiu din Chișinău. Astfel, a apărut posibilitatea de a-mi împlini visul și de a deveni cititoarea unei biblioteci mari din oraș. Fiind suprasolicitată la studii, amânăm vizita de pe o zi pe alta, deși eram foarte curioasă să merg la o bibliotecă, dar parcă mă urmărea și un soi de sfială: „Oare cum mă vor întâlni doamnele bibliotecare? Oare ce carte să-mi aleg?”

Fiind studentă la Colegiul Național de Comerț al ASEM, specialitatea Alimentație publică, îl urmăresc cu mare drag pe Traian Stoianov, prezentatorul emisiunii „Rețete și rețele”, iar mai nou și prezentatorul emisiunii „Lupta în bucate”. Urmărindu-l frecvent, am aflat de Campania „Fii deștept. Ia un card inteligent!” a cărei ambasador este renumitul prezentator. Surpriza a fost că a recomandat chiar biblioteca din sectorul unde locuiesc. Imediat am accesat pagina bibliotecii, mi-am notat adresa și am pornit în drum spre visul meu. Pentru mine intrarea într-o bibliotecă orășenească a fost echivalentă cu un mare eveniment.

A urmat descoperirea – o bibliotecă mare, spațioasă, ce miroase a înțelepciune, a lumină, a viață, un lăcaș extraordinar de cultură, de căldură și de prietenie cu numele „Târgu-Mureș”, bibliotecă din sectorul Râșcani al capitalei, filiala BM „B.P. Hasdeu”.

Ce cărți sunt aici! Niciodată nu mi-am imaginat că într-o bibliotecă poți găsi atât de multe cărți și, mai ales, cărți noi. Am descoperit o bibliotecă modernă, cu scriitori moderni și colecții noi. M-a impresionat să descopăr cărți ce țin de specialitatea mea, cu rețete noi, inedite, cu sfaturi despre o alimentație corectă, echilibrată și despre combinațiile corecte de alimente.

Am rămas încântată de sala pentru copii, dotată modern, cu acces la cele mai frumoase colecții, la jocuri de logică, de societate și la tehnologiile informaționale, desigur: tablete, calculatoare, e-readere, jocuri kinetice ce stau la dispoziția tuturor și absolut gratuit. Aici copiii au parte de multe servicii utile, transferate pe perioada pandemiei online. Având un nepoțel de vârstă preșcolară, m-am gândit cât de mult i-ar plăcea să frecventeze această bibliotecă!

Ce am făcut azi la bibliotecă, adică în ziua înscrierii? Am descoperit o nouă lume! Cărțile mă fac să renasc, să respir, să mă bucur de viață. Ce am făcut azi la bibliotecă? M-am simțit din nou copil, dar unul mult mai fericit chiar decât în copilărie. Acum mă bucur de acces nelimitat la lectură. Am descoperit că visul meu de a citi mult, de a studia, se împlinește. Acum am extraordinara oportunitate de a mă forma și de a mă informa corect și variat. Am posibilitatea de a căpăta înțelepciune și experiență. Biblioteca îi face pe toți egali. Biblioteca unește societatea. E locul unde sunt acceptați și primiți toți cu bucurie. Dar cea mai mare surpriză a fost posibilitatea de a merge la cele 27 de filiale cu acest card inteligent, primit gratis, având acces nelimitat la o colecție imensă de cărți și publicații seriale.

Astăzi sunt cu adevărat fericită. Am descoperit o altă bibliotecă, foarte diferită de cea din satul meu – o bibliotecă modernă, cu servicii moderne și gratuite. Citesc și trăiesc zeci de vieți... Citesc și călătoresc în diferite epoci, spații și vremuri... Citesc și plâng, citesc și râd! Lectura mă face un om complet, lectura mă salvează!

PRIMA VIZITĂ LA BIBLIOTECĂ

*Nicoleta FILIPSKI,
Centrul de Excelență în Tehnologii Informaționale*

Bibliotecile mi s-au părut mereu locuri sinistre, deoarece în toate filmele vizionate de mine, exista o bibliotecară-jandarm care avea acea privire de armă de foc, gata să arunce cu gloanțe chiar

și în musca aia care ar fi intrat din greșeală prin crăpăturica geamului, fără a ști în ce belea a ajuns biata... Acesta a fost motivul pentru care am ocolit ușile bibliotecilor cât mai mult cu putință, de parcă ar fi existat o lege nescrisă care îmi interzicea să le vizitez, o lege urmată, de altfel, cu multă supunere din partea mea...

Totul s-a schimbat atunci când am fost trimisă la Centrul Academic Internațional Eminescu pentru a returna o carte care a prins bine unei profesoare de istorie. Din auzite, doamna Elena Dabija, realizatoarea tuturor evenimentelor, a avut grijă ca această instituție să fie în metamorfoză continuă prin expoziții, sărbători și cărți cu conținuturi excepționale, iar acest lucru îmi trezea un interes maxim. Mă simțeam de parcă mi se însărcinase cine știe ce misiune extrem de importantă, care necesita un set de abilități pentru trecerea *zonei interzise*, iar astfel e lesne de înțeles mănunchiul de emoții pe care fiecare bătaie a inimii mele îl emana atunci când i-am călcat pragul.

Biblioteca în sine era atrăgătoare, iar dacă până atunci noțiunea de „carismă” aș fi atribuit-o numai unor ființe omenești, din acea zi m-am gândit mult la faptul că acea încăpere era inexplicabil de carismatică. Pereții, gazde ale unor tablouri hoște de priviri și admirații, m-au ghidat răbdători până în sala cu cărți.

Sala de lectură părea una obișnuită. Pe măsură ce mă apropiam de rafturile cu cărți însă, simțeam respirații asincrone și auzeam șoapte îmbietoare dinspre mănunchiurile de foi copertate. Până a decide în ce loc al încăperii vreau să mă deplasez pentru a începe explorarea aceluia spațiu misterios, am remarcat că eram deja prinsă într-un labirint imens al culegerilor de litere, iar tot ce îmi rămăsese de făcut, era să descopăr tainele cărților de pe rafturile din fața mea.

Mi-a atras atenția un album vechi, dar cu o înfățișare aproape imaculată, unicul care nu-mi striga să-l iau, să-l aleg sau să-l răsfoiesc. El părea să doarmă, iar eu cu toată nerușinarea l-am trezit din somn. Primele litere ale antetului mi-au creat impresia de buchiseală banală și de umplutură, însă când m-am gândit să renunț, am simțit că cineva mă trage de mânecă înspre filele culegerii, iar înainte să îmi dau seama, mă aflam deja într-o lume nouă, în care am fost întâmpinată ca o împărăteasă.

Razele aurii și-au dat drumul din cer, coborând într-o horă deasupra capului meu, împletindu-mi o coroană fermecătoare. Vântul mi-a despletit părul, care a căzut pe spate, până aproape de

genunchi, pieptănându-l gentil. Păsările interpretau simfonii, iar copacii de smarald păreau să lăcrimeze de atât de multă bucurie și emoție redată de vocea feerică a gazdelor acestora.

Am făcut câțiva pași spre lacul, apa de cleștar a căruia îmi încânta privirea, iar în oglinda sa am văzut cât de plictisitoare și monotonă a fost viața mea până în acea zi, cât de mult am greșit, ocolind încăperile destinate conservării a sute de astfel de lumi minunate și cât de nejustificată a fost frica mea față de părăsirea zonei de confort.

În stânga și dreapta mea se aflau munți înalți, iar nourașii cerului, răpuși de vârful ascuțit al acestora, ofereau acestui tablou aspectul unei lumi a copilăriei, cu multă vată pe băț, colorată în diferite nuanțe de către celebrul pictor – Răsărit de Soare.

Totul arăta magic, desprins dintr-o poveste până când mi-a sunat telefonul. Într-o clipită, am revenit în fața albumului cu pricina. Nu îi aflasem tainele încă, așa că îl luasem acasă pentru ca să îl înțeleg.

Însă de atunci, albumul niciodată nu și-a mai deschis ușița, deoarece cheia acesteia se păstra doar... la bibliotecă.

Astfel am aflat că bibliotecile există anume pentru că au farmecul lor. Nu trebuie să ținem cont de idei care ne sunt infiltrate în minte până nu ne convingem de valoarea de adevăr a acestora, deoarece putem regreta deciziile de a nu încerca lucruri noi. Orice carte merită citită pentru munca prin care a fost creată. Cu cât mai multe cărți citești, cu atât mai multe lumi stăpânești, lumi pe care nimeni nu va reuși vreodată să le domine în locul tău.

În concluzie, bibliotecile trebuie prețuite la justa lor valoare. Vă îndemn să le vizitați! Cine știe, poate veți descoperi chiar și cheia pe care am lăsat-o eu în urmă? Dacă n-o voi lua înainte, desigur! Mult succes în explorările din casa cărților! Creați-vă propriile aventuri!

CE AM FĂCUT AZI LA BIBLIOTECĂ?

*Adriana MINCIUNA,
elevă la Liceul Teoretic „Dante Alighieri”*

Se spune că biblioteca este fereastra către Lumină. Ei bine, de fiecare dată când intru în Biblioteca „Târgoviște” mă simt încălzită de lumina strălucitoare a cunoștințelor, a atmosferei plăcute care te invită la o lectură profundă și liniștită.

O zi la Bibliotecă pentru mine reprezintă o zi plină de aventuri noi, unde fiecare este liber să exploreze orice țărâm își dorește. Odată pășit pragul bibliotecii, admir frumusețea spațiului amenajat într-o manieră nespus de caldă, primitoare ce face orice persoană care intră în bibliotecă să se simtă binevenită. Salut cu respect bibliotecarele vesele, care de fiecare dată îmi zâmbesc și mă deservesc cu cea mai mare răbdare și dăruire. Mereu am admirat Doamnele Bibliotecare pentru munca imensă ce o depun în această meserie și pentru felul unic în care cunosc literalmente fiecare colțșor al bibliotecii și îmi propun cele mai interesante cărți.

Mă îndrept spre raftul cu cărți pentru a vedea ce volume s-au mai adus la bibliotecă și îmi aleg cartea care mă atrage cel mai tare. Apoi, merg spre sala de evenimente unde totul este pregătit pentru desfășurarea unei activități ce cu siguranță îmi va capta toată atenția și ca întotdeauna mă va dezvolta mintal. Acolo mă întâmpină doamna directoare, cea care ne prezintă toate informațiile în felul cel mai inedit și special. De asemenea, o salut cu cel mai mare drag și mă îndrept către prietenii mei de la bibliotecă pentru a discuta despre cărțile pe care le-am citit. Biblioteca reunește toți copiii, acolo am legat unele din cele mai frumoase prietenii, având parte de experiențe irepetabile.

Iată că activitatea mea preferată „Micii europeni” a început, așa că sunt numai ochi și urechi la curiozitățile noi pe care ni le oferă doamna moderatoare în felul cel mai interesant. Absorb cu plăcere fiecare cuvânt, fiecare imagine oferită de cartea magică, astfel încât curiozitatea mea își găsește răspunsurile la toate întrebările. La sfârșitul activității mă simt împlinită și fericită. Îi mulțumesc doamnei directoare pentru încă o activitate de succes în care am căpătat o mulțime de cunoștințe despre țările europene.

Apoi, mă duc spre raftul unde am găsit cartea pe care o voi lectura în următoarele zile. O iau de pe raft și merg la doamna bibliotecară pentru a împrumuta cartea, iar după aceea iau loc pe un scaun pentru a lectura câteva pagini din ea. După ce termin de lecturat primul capitol, le mulțumesc tuturor persoanelor de la bibliotecă pentru încă o zi în care am fost deservită cu răbdare și zâmbet. Le urez o zi bună și mă îndrept spre casă cu un surâs sincer pe buze!

O zi la bibliotecă înseamnă o zi în care mă pot descoperi pe mine însumi, pot medita și pot lua decizii corecte. Într-o zi petrecută la bibliotecă pot culege sfaturi, povețe și pilde înțelepte. Pot

înțelege lucruri nepătrunse de mine înainte. Mă pot dezvolta pe plan spiritual și educațional, fără a obosi vreodată. Eu cred că o zi la bibliotecă este cea mai bună excursie și cel mai bun mod de a-ți canaliza timpul liber, fiindcă te poți și dezvolta, și odihni în același timp.

De fiecare dată când merg la Biblioteca „Târgoviște” mă umplu de bucurie instant, pentru că este imposibil să nu zâmbești atunci când persisti într-un mediu atât de primitiv, cald, vesel și calm în același timp. Oricând mă gândesc la bibliotecă, îmi imaginez culorile calde care mă mângâie pe suflet și îmi aduc o stare de spirit bună, soarele care pătrunde ca o pânză de aur prin geamurile mari și luminoase, precum și o mulțime de cărți interesante cu povești și mistere care abia așteaptă să fie descoperite.

Eu consider biblioteca a doua mea casă, pentru că acolo mă simt mereu binevenită, iar timpul parcă se oprește în loc. Viața mea fără bibliotecă ar fi incompletă, deoarece dacă nu aș fi descoperit-o, nu aș mai fi fost aceeași persoană care sunt acum, nu aș mai fi întâlnit atâtea persoane importante din viața mea și nu aș mai fi avut parte de nenumărate experiențe speciale pe care nu le voi uita niciodată!

O EXPERIENȚĂ NOUĂ: CE AM FĂCUT AZI LA BIBLIOTECĂ?

*Traian Gheorghian CIOCHINĂ,
student la Universitatea Tehnică din Berlin, Germania*

După cum spunea scriitorul utopist Ray Bradbury, „fără bibliotecă, nu există civilizație”. De aici reiese că biblioteca reprezintă un pilon al societății, fapt de care mă asigur în fiecare zi. Într-o societate modernă dreptul la accesul de informație este practic unul fundamental și iată aici ne vine în ajutor biblioteca, un tezaur de neprețuit pentru cei însetați de cunoștințe. Dar apare o întrebare: ce rol poate avea biblioteca în era tehnologică, atunci când orice informație poate fi accesată la un click distanță?

Rolul bibliotecii poate părea evident, însă importanța acesteia este deseori neglijată. Societatea noastră, cu părere de rău, este organizată astfel încât oportunitățile nu sunt mereu împărțite egal între indivizi. Biblioteca reprezintă unul din acele rare resurse ce sunt disponibile fiecărui individ indiferent de starea sa financiară sau de nivelul său de inteligență. Însă mulți ignoră o consecință pe

care o oferă biblioteca societății. Prin a oferi fiecărui copil sau elev, student sau adult șansa de a se educa, ea transformă comunitatea noastră în una mai egalitară, mai corectă din punct de vedere a repartizării resurselor (financiare, îndeosebi), deoarece principiul de bază aici este nivelul de educație. Astfel, un copil dintr-o familie social vulnerabilă, care, poate, nu are șansa să frecventeze cea mai bună universitate, mereu are oportunitatea să împrumute o carte de la bibliotecă sau să acceseze la dorință internetul și resursele electronice ale bibliotecii, să se educe independent și, în consecință, să aibă parte de o viață mai bună și mai prosperă.

În calitate de cititor al Bibliotecii de Arte „Tudor Arghezi” pot să afirm că biblioteca, în special în perioada de carantină, mi-a deschis ochii într-o oarecare măsură. Prefer să-mi procur cărțile în scopul creării unei biblioteci personale, dar și din cauza prejudiciului că biblioteca nu dispune de cărțile de care am nevoie. Însă din cauza plictiselii la care am fost supus în carantină, am fost nevoit să mă duc la bibliotecă și am descoperit, spre uimirea mea, o gamă variată și nespuse de largă de care dispune această instituție din comunitatea chișinăuiană: nu numai beletristică, dar și opere fundamentale ale filosofiei, economiei, sociologiei etc. Personal, fiind student la economie, am fost plăcut surprins de faptul că biblioteca dispune de lucrările lui Adam Smith, John Stuart Mill și David Ricardo, precum și cele ale economiștilor contemporani. De asemenea, aș vrea să menționez un avantaj al bibliotecii în contrast cu procurarea cărților sau materialelor de pe internet: biblioteca a fost capabilă să-mi trezească interesul pentru domenii total diferite de domeniul meu de specialitate. Fiind în bibliotecă și fiind înconjurat de sute de cărți, nu poate să nu fie trezită dorința de a deschide o carte de filosofie, matematică sau chiar medicină, astfel fiind lărgit orizontul de cunoaștere a unei persoane. Folosindu-mă de acest avantaj, îmi dezvolt varietatea cunoștințelor. În consecință, pot mixa și îmbina aceste cunoștințe pentru formarea unor idei și concepte noi.

O particularitate interesantă a bibliotecii este faptul că biblioteca are la îndemână un catalog electronic disponibil accesului public. Astfel, mai ales în perioada de carantină, fiecare poate să caute cartea dorită pe internet fără a vizita neapărat biblioteca. De asemenea biblioteca oferă ebook-uri care pot interesa cititorii. O noutate ce m-a uimit este colaborarea cu Centrul de Astrofizică Harvard-Smithsonian (SUA) și Fundația Libre Space în scopul popularizării

astronomiei, astrofizicii și științelor pământului și spațiului printre cititorii Bibliotecii Municipale. Prin aceste particularități și inițiative instituția se ridică la nivelul unei biblioteci europene, fiind comparabilă cu biblioteca universității mele din Germania.

În concluzie, pot să spun că un card la Biblioteca Municipală (un abonament la bibliotecă) mi-a oferit mult mai multe decât m-am așteptat. Pornind de la plictiseala în carantină, am ajuns să am acces la mii de cărți atât de specialitate cât și din domenii complet independente domeniului meu de studiu, la dezvoltarea mea multilaterală, la ebook-uri, la un catalog pe care îl pot accesa oricând pentru a verifica prezența unei anumite cărți în bibliotecă și la diferite proiecte organizate de instituția respectivă. Campania nouă a Bibliotecii Municipale „Fii deștept! Ia un card inteligent” vă îndeamnă să luați un abonament la bibliotecă complet gratis și să beneficiați de avantajele și serviciile propuse de aceasta.

CE AM FĂCUT AZI LA BIBLIOTECĂ?

*Rodica BUSUIOC-POJOGA,
învățătoare, Gimnaziul nr. 7, mun. Chișinău*

Ce este o bibliotecă? Fiecare dintre noi, maturii, poate da o definiție a acestui cuvânt. Pentru mine ea este o împărăție miraculoasă, plină de aventuri, care mă ademenește cu fiecare titlu nou, cu fiecare ilustrație. Din toate părțile parcă se aude: „Vino! O lume întreagă te așteaptă!” E locul unde trăiesc cărțile, unde pot merge să citesc, să discut, să mă întâlnesc cu cartea...

De mică, am fost fascinată de cărți și, chiar dacă uneori îmi pare că forfota vieții nu-mi lasă timp pentru lectură, fac o pauză și... merg la bibliotecă. Aici, ghidată de harnicele bibliotecare, pot evada cu ușurință în lumea cărților. Astăzi, am ales să savurez din lectura cărților „Fărâme de suflet” și „Povești pentru adulți” de Aurelian Silvestru. După ce am recitat povestirile pline de înțelepciune, am discutat cu doamnele bibliotecare. Am depănat amintiri din viețile unor oameni celebri, despre care a scris autorul, am reușit să găsim date biografice interesante, folosind tehnologiile informaționale din sala de lectură. Aici ne-au venit în ajutor, fiind interesate de subiectul pus în discuție, două cititoare, care participau în sala de alături la programul de alfabetizare digitală „TabletoTeca pentru seniori”. Au fost atât de intrigate de ideile expuse pe paginile cărților menționate, încât au decis să le împrumute pentru a

le lectura. M-am bucurat mult că acele cărți pe care le-am citit vor ajunge să fie lecturate și de alți cititori.

Tocmai în momentul când m-am hotărât să plec, mi-am amintit că astăzi, joi, e ziua în care se organizează „Șezătorile de altădată”, iar eu, fiind pasionată de arta tricotării și croșetării, am decis să mă alătur grupului de meșterițe, care cu migală își aranjau lucrurile aduse de acasă. Deși nu aveam ustensilele necesare, am reușit să croșetez un motiv nou cu o croșetă improvizată dintr-o mină (tot cu mina de la pix am învățat cândva să croșetez). A fost o după-amiază de suflet, cu cântece populare, cu bunăvoință și mult haz.

Nici nu mi-am dat seama cât de repede a trecut timpul, dar am realizat că a fost o zi minunată, petrecută la bibliotecă, care astăzi, pe lângă faptul că oferă cărți, îți propune variate activități de petrecere cu folos a timpului liber.

În Egiptul Antic bibliotecile erau numite „farmacia sufletului”, „casa vieții”. De aceea cred că atât timp cât vor exista așa biblioteci ca „Ovidius”, în care cititorii vor fi întâmpinați de colaboratori receptivi și binevoitori, bibliotecile vor rămâne temple ale cunoașterii.

Nu ezitați să treceți pragul bibliotecilor!

O ZI LA BIBLIOTECĂ

*Ecaterina CRISTEA,
lector universitar la UTM,
Facultatea de Telecomunicații și Electronică*

De curând biblioteca a devenit locul spre care adesea îmi îndrept pașii sau roțile bicicletei, pentru a descoperi noi cărți – noi experiențe literare. E uimitor că în ultima perioadă chiar am devenit dependentă de bibliotecă din considerentul că nu o fac doar pentru mine, dar și pentru copiii mei încadrați în Concursul de lectură „Bătălia cărților” care se desfășoară anual la Biblioteca „Hristo Botev” și inițiat de Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”. Venim de cele mai dese ori împreună cu ei – cei care sunt setoși ca niciodată de noi surse de lectură. O zi la bibliotecă o consider una reușită, bifând-o în calendar ca o zi deosebită.

De fiecare dată suntem întâmpinați de dragele bibliotecare cu zâmbet pe față, cu bunăvoință și bucurie, ceea ce ne bucură enorm și ne motivează pentru următoarea dată să revenim cu mult drag. Copiii se grăbesc îndată către rafturile cu cărți pentru copii, unde

mereu găsesc cărți noi, interesante și pline de cunoștințe noi. Fiul meu Leonardo se orientează către raftul pentru „Bătălia cărților” și, chiar dacă se încadrează în categoria de vârstă 11-14 ani, este atras și de cărțile pentru categoria de vârstă 15-18 ani pe care le citește în paralel, ceea ce mă bucură mult. Cred că obișnuința de a citi, odată implantată în sufletul copiilor, pe viitor va persista în inima lor și ei vor reveni iar la lectură pentru a-și îmbogăți vocabularul, cunoștințele și imaginația fără limite.

Cu certitudine, atât bibliotecile, cât și școlile contribuie la crearea unei noi generații bine dezvoltate. Vreau să menționez că m-am convins că există o strânsă conlucrare și colaborări continue între ele ce țin de diverse concursuri literare. Consider că biblioteca este oglinda conducătorului ei. În cazul Filialei „Hristo Botev” pot spune că aceasta are parte de o conducătoare extraordinară – dna Angela Olărescu, care poartă de grijă atât cititorilor, cât și personalului și cărților mai vechi și mai noi. Sunt recunoscătoare dnei pentru recomandările de carte ca să explorez noi experiențe în domeniul literar. E o încântare să revin iar și iar la această bibliotecă, mai ales că și copiii mei o fac cu cea mai mare plăcere. Căci atunci când copilul este fericit – și mama e megafericită. Cu cel mai mare drag am contribuit la recomandarea de a vizita Biblioteca „Hristo Botev” colegilor copiilor mei, am îndemnat prietene și bune cunoștințe ale mele, care au regăsit aici ceea ce demult căutau.

Una dintre bibliotecarele mele îndrăgite este dna Olga Aga, care cu răbdarea și dăruirea sa ne-a așteptat la bibliotecă mereu. Datorită dumneaei am acceptat Programul „Provocarea verii”, am participat la activitățile din cadrul Serviciului „Țestoasa călătoare” și am adoptat pentru prima dată un animăluț de companie – o broscuță țestoasă, pe care copiii mei o adoră. Împreună am realizat scenete, improvizând și istorisind povestioare pline de sentimente nostalgice și melancolice. Pentru participarea activă am fost desemnați cu titlul „Cei mai activi cititori ai verii”. Sunt absolut fericită, căci colaborarea cu Biblioteca „Hristo Botev” este una deosebită și sunt sigură că pe parcursul timpului o vom valorifica și fructifica cât mai productiv posibil. Suntem deschiși spre noi experiențe și vom fi proactivi în susținerea noilor proiecte și inițiative frumoase în domeniul literar. Sper cu tot dinadinsul că oamenii vor vizita bibliotecile mai des și fiecare va găsi o activitate pe potrivă, unde să se simtă în largul său, descoperind puterea cuvântului scris.